

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Meditaties:

Deze meditatie staat ook online op <https://youtu.be/p29k0f-zN0w>

Voleindingszondag

Meditatie door de samenwerkende VPKB-gemeenten van Leuven, Mechelen-Noord, Mechelen-Zuid en Vilvoorde

Zondag 22 november 2020, laatste zondag van het Kerkelijk Jaar

Welkom en bemoediging

Welkom in deze dienst, de laatste van het kerkelijk jaar.

De oudste naam van deze zondag is dodenzondag omdat op deze zondag de doden worden herdacht.

Meestal worden op deze zondag in de eredienst de namen van de overledenen van het afgelopen jaar genoemd, vaak worden daarbij kaarsen ontstoken.

Maar toch blijven we op deze zondag niet staan bij de doden en bij de dood.

De andere namen die deze zondag heeft, duiden dat aan.

Eeuwigheidszondag en voleindingszondag wordt hij ook genoemd.

Het gaat niet alleen om de dood, maar ook om wat na de dood komt: eeuwigheid, eeuwig leven bij God.

Het gaat om voleinding, de voleinding van Gods plannen met ons, om een werkelijkheid waarin de dood is overwonnen.

Graag zouden wij op deze zondag de eredienst in de vertrouwde ruimte van onze kerk vieren. Maar het kan niet.

En zo komen we weer op deze manier bij elkaar, online, op internet.

Verbonden in het hart vieren wij in Mechelen, Leuven, Vilvoorde en omstreken deze dienst.

We vieren hem samen. En toch is er voor iedere gemeente een apart stukje voorzien waarin men volgens de gewoonten van de betreffende gemeente de overledenen herdenkt.

We vieren deze dienst in de naam van onze God,

de Vader die de wereld en ons geschapen heeft,

de Zoon die uit de dood verzen is,

de Heilige Geest die leven geeft.

Amen.

Lied: Stay with us, o Lord Jesus Christ (Taizé)

Stay with us, o Lord Jesus Christ, night will soon fall

Then stay with us, o Lord Jesus Christ, light in our darkness

Drempelgebed

God, Eeuwige,

Gij die ons kent en ons doorgrondt,

zie ons hier aan met het licht van uw ogen:

Laten wij wandelen in uw licht!

Het licht van uw woord wijst ons hoe te gaan,

bewaart ons voor dwalen:

Laten wij wandelen in uw licht!

Gij zelf zijt de zon die ons warmt en beschijnt,

het licht dat ons voedt en doet groeien:

Laten wij wandelen in uw licht!

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Uw liefde brengt aan het licht wat onaf is, wat breekt,
wat wij verzwijgen, elkaar onthouden:
Laten wij wandelen in uw licht!

Aan u vertrouwen wij ons toe,
vat ons samen in uw stralen:
Laten wij wandelen in uw licht!

(naar Sytze de Vries)

Kyriegebed

Pas wanneer een nabije mens ons ontvalt,
wij zijn of haar glimlach moeten missen,
zijn of haar warmte moeten ontberen,
dringt het tot ons door hoe waardevol het leven is.
Als een dierbare sterft, sterft ook een stuk van ons.
Onze weg met hem of met haar heeft een einde.
Woorden die we graag nog hadden gezegd, blijven ongezegd.
Woorden die we graag nog hadden gehoord, blijven ongehoord.

God, elke dag een geschenk uit uw hand, maar we zijn ons daarvan zo zelden bewust.

Geef ons de wijsheid om ons leven als een geschenk te zien.
Wees met met allen die iemand missen die hun dierbaar was.

Wij vragen U: Heer, ontferm U over ons!

Glorialied: Wij komen hier ter ere van Uw Naam (NLB.274: 1, 2, 3)

1. Wij komen hier ter ere van uw Naam
rond de verhalen die geschreven staan,
wij schuilen weg als vogels in het riet
Zoekend naar warmte, naar een ander lied.

2. Ontferm U God kyrie eleïson,
wees ons nabij, kijk speurend naar ons om,
kom met Uw vrede, Uw barmhartigheid,
zonder U raken wij de liefde kwijt.

4. Wij zingen samen van uw gloria,
dank voor het leven, dank U voor elkaar,
geef ons Uw geestdrift, vuur ons leven aan,
leg zo Uw glimlach over ons bestaan.

Tekst: Hanna Lam.
Melodie: Wim Kloppenburg.

Lezing: Daniël 12:1

In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de kinderen van je volk terzijde staat. Het zal een tijd van verdrukking zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan. In die tijd zal je volk worden gered: allen die in het boek zijn opgetekend.

Lezing: 1 Thess.5:1-5 en 9-11

Broeders en zusters, ik hoef u niet te schrijven over het moment waarop dit zal gebeuren, want u weet zelf maar al te goed dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht. Als de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid is, worden ze plotseling getroffen door de ondergang, zoals een zwangere vrouw door barensweeën. Vluchten is dan onmogelijk. Maar u, broeders en zusters, u leeft niet in de duisternis, zodat de dag van de Heer u zou kunnen overvallen als een dief, want u bent allen kinderen van het licht en van de dag. Wij behoren niet toe aan de nacht en de duisternis.

Want Gods bedoeling met ons is niet dat wij veroordeeld worden, maar dat wij gered worden door onze Heer Jezus Christus. Hij is voor ons gestorven opdat wij, of we nu op aarde zijn of gestorven zijn, samen met hem zullen leven. Dus troost elkaar en wees elkaar tot voorbeeld, zoals u trouwens al doet.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Matth.24: 14-21

Pas als het goede nieuws over het Koninkrijk in de hele wereld wordt verkondigd als getuigenis voor alle volken, zal het einde komen. Wanneer jullie dus de “verwoestende gruwel”, waarover gesproken is door de profeet Daniël, zien staan op de heilige plaats (lezer, begrijp dit goed),

dan moet iedereen in Judea de bergen in vluchten; wie op het dak van zijn huis is moet niet naar beneden gaan om nog spullen te halen, en wie op het land is moet niet terugkeren om zijn mantel te halen. Wat zal het rampzalig zijn voor de vrouwen die in die tijd zwanger zijn of een kind aan de borst hebben! Bid dat jullie niet in de winter zullen moeten vluchten en ook niet op sabbat. Want het zal een tijd zijn van enorme verschrikkingen, zoals er sinds het ontstaan van de wereld tot nu nooit geweest zijn en er ook niet meer zullen komen.

Lied: Jezus zal heersen waar de zon (NLB 871: 1, 2, 3, 4)

1. Jezus zal heersen waar de zon
gaat om de grote aarde om,
de maan zijn lichte banen trekt,
zover het verste land zich strekt.

2. Het lied in alle talen zal
zijn liefde loven overal,
en uit de kindermond ontspringt
de lofzang die Zijn Naam omringt.

3. Zijn rijk is volle zaligheid,
wie was gevangen wordt bevrijd,
wie moe was komt tot rust voorgoed,
wie arm was leeft in overvloed.

4. Laat loven al wat adem heeft
de koning die ons alles geeft.
O aarde om dit nieuw begin,
stem met het lied der engelen in.

Tekst: Isaac Watts
Melodie: Psalmodia Evangelica 1780

Meditatie

Lieve mensen,

De zin van ons bestaan. De mens heeft er altijd naar gezocht. Daarbij bestond die zoektocht voor een niet onbelangrijk deel uit de vraag naar God. Daarvan getuigen zowel de vele filosofische stromingen als de vele godsdiensten en geloofsrichtingen en niet te vergeten de eindeloos vele vertakkingen van die stromingen en godsdiensten.

De adventstijd die, na deze laatste zondag van het kerkelijke jaar, weer voor de deur staat, zou je van die zoektocht een illustratie kunnen noemen. Die tijd is immers de uitdrukking van de hoop en verwachting dat er meer is dan het aardse, dat er meer is onder de zon dan dit zichtbare bestaan, of, om het bijbels te formuleren: advent is de uitdrukking van de hoopvolle verwachting dat eens een Nieuwe aarde zal aanbreken, dat eens het Koninkrijk van God openbaar zal worden. En diezelfde verwachting speelt ook al een rol op de laatste zondag van het kerkelijk jaar. Reeds de namen van deze zondag getuigen daarvan: Christus Koning. En ook: de zondag van de Voleinding. De zondag waarop wordt nagedacht over wat men de eindtijd noemt en over het komende Koninkrijk waar Christus Koning is.

En die hoopvolle verwachting treffen we in het gelezen evangelie ook aan bij de discipelen van Jezus. Zij vragen Jezus naar de tekenen van de eindtijd. Zij willen weten wanneer dat zal zijn en waaraan ze de eindtijd kunnen herkennen. Als antwoord daarop houdt Jezus vervolgens een lange redevoering over de toekomst, waaruit wij vanmorgen een gedeelte lezen.

Echter, wie die redevoering beluistert, ontdekt daarin in eerste instantie weinig reden tot hoopvolle verwachting, integendeel, wat Jezus zegt klinkt dreigend en onheilspellend, want, zo citeert Mattheüs uit de mond van Jezus:

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

...het zal een tijd zijn van enorme verschrikkingen, zoals er sinds het ontstaan van de wereld tot nu nooit geweest zijn en er ook niet meer zullen komen.

In die redevoering over de toekomst spreekt Jezus over oorlogen, hongersnoden, aardbevingen, over volken die tegen elkaar ten strijde trekken, over wetteloosheid en over de zogenoemde gruwel der verwoesting.

Daarnaast stonden er vandaag nog meer onheilsteksten op het rooster, zowel uit het apocalyptische boek Daniël als bij de apostel Paulus.

In het boek Daniël herkennen we een zin die Jezus daarnet ook in het evangelie aanhaalde:

... er zal een tijd van verdrukking zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan...

En de apostel Paulus liet weten:

Broeders en zusters, u weet zelf maar al te goed dat de dag van de Heer komt als een dief in de nacht. Als de mensen zeggen dat er vrede en veiligheid is, worden ze plotseling getroffen door verderf en ondergang...

En zo staan er in deze liturgische periode dus heel wat dreigende verhalen en afschrikwekkende teksten op het kerkelijk leesrooster. Teksten die in de geschiedenis van de kerk voor de nodige angst hebben gezorgd en die in handen van de kerk al te vaak een zeer bruikbaar middel gebleken zijn om mensen er onder te houden - om gehoorzaamheid en nederigheid af te dwingen, en dat met het instrument van de angst voor het laatste oordeel.

Terwijl die bijbelteksten oorspronkelijk juist heel anders zijn bedoeld. Neem nu die zogenoemde “gruwel der verwoesting” waarover Jezus sprak. In het boek Daniël, waar Jezus naar verwees en waarin die uitdrukking ook voorkomt, duidt de gruwel der verwoesting niet op de voorspelling van een gruwelijke apocalyptische eindtijd, maar heel concreet op een afgodenaltaar dat ca. 175 jaar v. Chr. in de tempel van Jeruzalem stond opgericht. En ook in de tijd van Jezus duidde de uitdrukking “gruwel der verwoesting” niet op een onheilspellend laatste oordeel of op de gruwelen van de eindtijd, maar op de concrete historie van de tijd waarin Jezus leefde.

Kortom, de apocalyptische eindtijdteksten die wij vanmorgen lazen zijn geen voorspelling van een dreigende toekomst die ons na een zondig leven te wachten zou staan, nee, ze beschrijven wat de lezers en schrijvers van die dagen zélf aan den lijve meemaakten.

Hoe zit dat? Daarvoor moet u weten dat de Evangelieën deels zijn geschreven ten tijde van de grote Joodse opstanden. De tempel werd door de Romeinen verwoest en niet veel later zou heel Jeruzalem goeddeels datzelfde lot beschoren zijn. En dáárover schrijft Mattheüs. En naar alle waarschijnlijkheid put en citeert hij daarbij uit het boek Marcus. Want teksten en taal van vrijwel dezelfde aard vinden we ook in het Marcus-evangelie dat ouder is dan het evangelie van Mattheüs.

En het is taal waarmee Jezus zijn hoorders geen angst wil aanjagen, maar juist hoop wil inprenten. Hoop temidden van de wanhoop. Want ja, er is veel wanhoop en dreiging in de teksten. Maar nogmaals die wanhoop en dreiging slaat op de concrete historische ellende van die tijd. En daar heeft Jezus het over. Over de concrete ellende van de toenmalige wereld en samenleving.

En het hoofdthema in de redevoering is daarbij niet: wees bang, vrees met grote vrees voor de gruwelen van de eindtijd, berg je maar want het lachen zal je vergaan. Nee, het hoofdthema is: houd vol! Geef het niet op, want dit is het einde niet. Dat is de goede en profetische boodschap van deze teksten. Ze voorspellen het einde niet, maar juist het omgekeerde. Deze dreigende apocalyptische teksten vertellen juist dat het einde het einde *niet* is. De gruwel der

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

verwoesting die wij meemaken, zo leren we van Jezus via Marcus en Mattheüs, ja die gruwel is er weliswaar.

Het kwaad en de gebrokenheid is weliswaar in de wereld, en het heeft een verwoestend effect, maar toch: geef het niet op, laat de moed niet zinken.

Ja, er zijn oorlogen en dreigingen van oorlogen. Ja, er is de klimaatopwarming. Ja, er zijn rampen en verschrikkingen. Ja, er is de wereldwijde coronacrisis en ja, als gevolg daarvan zijn er is er veel economische schade en ook angst, eenzaamheid en moedeloosheid. En ja, we zijn allemaal leven dat ten dode is opgeschreven.

Dus ja, we leven in een gebroken en aangevochten wereld, maar, zo is de boodschap in de gelezen teksten: laat daardoor de moed niet zinken, want daarnaast en daarbovenuit is er ook het goede nieuws van de belofte en de komst van Gods Koninkrijk.

Kortom, ons wordt in deze eindtijdteksten geen onheilspellende toekomst voorgehouden, maar juist integendeel: een nieuw messiaans koningschap. De aardse en oorlogszuchtige koningschappen en heerschappijen zullen afgedaan hebben. Eens zal Gods Koninkrijk, de nieuwe aarde voorgoed aanbreken. Dat is de boodschap.

Dat wil intussen echter niet zeggen dat er in deze teksten geen vermaning zit. Maar die vermaning zit 'm niet in onheilsprediking of verdoemenis, die vroeger naar aanleiding van deze teksten zo graag in de kerken werd benadrukt, maar juist in het appèl dat van deze teksten uitgaat, namelijk: om, ondanks alle gruwelen van de geschiedenis, ondanks alle gebrokenheid van de wereld, maar ziende op de belofte van de komst van Gods nieuwe aarde, juist niet te wanhopen, en juist niet het vertrouwen op te geven.

Een belofte die, tot slot, tegelijkertijd de opdracht inhoudt om, in de verwachting zijnde van dat Koninkrijk, ook zelf, hier en nu op aarde, de bouwstenen ervoor aan te dragen. Om zo, samen met God, te bouwen aan de toekomst van de Nieuwe aarde.

Laat dat grote toekomstperspectief een inspiratiebron mogen zijn voor ons leven hier en nu. Want volgens de bijbelse woordenschat zijn wij immers geen fatalisten, maar adventisten: levend vanuit de hoge verwachting van Gods nieuwe toekomst, waar alle tranen gewist zullen zijn.

Amen.

Lied: Er is een land van louter licht (NLB 753: 1, 2, 5, 6)

1. Er is een land van louter licht
waar heiligen heersers zijn.
Nooit gaat de gouden dag daar dicht
In duisternis of pijn.

2. Daar is het altijd lentetijd,
in bloei staat elke plant.
Alleen de smalle doodszee scheidt
Ons van dat zalig land.

5. Hing niet het wolkendek zo zwart
van twijfel om ons heen,
wij zouden 't land zien van ons hart,
dat 't hemels licht bescheen.

6. God, laat ons staan als Mozes hier
hoog in uw zonneschijn,
en geen Jordaan, geen doodsrivier
zal scheiding voor ons zijn.

Tekst: Isaac Watts
Melodie: Engels volkslied

Gedachtenis

Deze zondag 22 november 2020, is de laatste zondag van het kerkelijke jaar. Op die zondag worden in alle kerken traditiegetrouw de namen genoemd en herdacht van diegenen binnen de eigen kerkgemeenschappen, die het afgelopen jaar gestorven zijn. In onze gemeente gaat dat om drie namen. In chronologische volgorde.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Anna Matejkova, verdrietig omdat zij er niet meer is, maar ook met vreugde om wie zij was, noemen wij haar naam.

Anna overleed op 22 januari van dit jaar op de leeftijd van nog maar 19 jaar. De zeer druk bezochte afscheidsdienst vond plaats op dinsdag 28 januari 2020 in onze kerk.

Vroeg of laat moeten wij allemaal sterven. Maar vroeg sterven doet meer pijn dan laat sterven.

En toch zat Anna vol met toekomstplannen en wilde wel heel de wereld zien. En steeds weer, bij harde diagnoses van haar ziekte, bleef zij toch licht in het donker zien. Haar blijmoedigheid hield stand tegenover de agressiviteit van haar ziekte. En dat was niet omdat ze de diagnoses negeerde, maar vooral omdat ze, gedurende de tijd die haar nog gegeven was, bewust het hoofd niet wilde laten hangen.

En zo ook is Anna erin geslaagd om tijdens haar slopende ziekte toch nog het leven op een volle manier te leven, samen met haar gezin en samen ook met vele vriendinnen, waarmee ze dikwijls voor de gezelligheid de stad inging en die haar rond haar ziekbed tot het laatst toe bleven omringen.

Maar nu zitten we dan toch hier, op deze laatste zondag van het kerkelijk jaar om haar naam te noemen onder hen die ons dit jaar ontvallen zijn. Kort voor haar dood liet ze nog weten dat ze graag gedoopt zou willen worden. Toen het moment kwam om haar doopkaars aan de brandende Paaskaars aan te steken gaf ze de instructie dat Pavel, Marie, Eliska, Daniël en Jan, haar ouders, zus en broers, dat samen zouden doen. Zo drukte zij de hechte verbondenheid uit die zij voelde binnen haar gezin. En tegelijk ook de verbondenheid met God.

Wij wensen haar ouders Pavel en Marie en haar zus Eliska en broers Daniël en Jan goede moed, vanuit het vertrouwen dat, ook al worden dalen van diepe duisternis ons in dit leven niet bespaard, wij toch nooit uit de handen zullen vallen van God, de Goede Herder.

Op 11 april 2020 overleed **Jozef ('Jef') Stevens** op 93-jarige leeftijd, in het woonzorgcentrum Huyse Elckerlyc te Millen, ten gevolge van de coronagriep.

Jarenlang bezocht Jef, die als gelovige thuis was in de katholieke Universitaire Parochie van Leuven, maar zichzelf eveneens tot warme minnaar van de oecumene bestempelde, onze protestantse kerkdiensten.

Na de kerkdiensten was hij vervolgens ook steevast van de partij tijdens het sociale koffieuurtje. Niet zelden stak hij daarbij onder stoelen of banken dat de Bijbel voor hem een boek was dat ons de weg wijst uit zinloosheid en nihilisme. Uit het niets van de dood, naar het volle leven voor Gods aangezicht. Van het lezen uit de Bijbel had Jef dan ook een dagelijkse en intense bezigheid gemaakt.

Men zou kunnen zeggen dat Jef de Bijbel las in de toonsoort van Pesach en Pasen: ook in die bijbelse feesten wordt ons immers de uittocht uit dood en verderf verkondigd, op weg, weliswaar eerst nog in en door de woestijn, (lees: eerst nog in en door de gebrokenheid van deze wereld), maar wel met de belofte op zak dat na de woestijn de toekomst aanbreekt van het nieuwe leven op Gods Nieuwe Aarde.

Op vrijdagmiddag 7 april 2020 vond, in intieme kring, in het rouwcentrum Theunissen te Zichen, zijn afscheidsdienst plaats,

Wij betuigen de familie ons innige medeleven, en wensen hen goede moed vanuit het vertrouwen dat zelfs "geen mus ter aarde valt zonder de nabijheid van God" (Matth.10:29-31).

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Op 10 juni 2020 overleed **Frank Marivoet** op 72-jarige leeftijd. Zijn verbondenheid met onze kerk dateert al uit de jaren zeventig van de vorige eeuw.

Gedurende al die jaren heeft Frank zich voor onze kerk ingezet, op de meest uiteenlopende manieren, als kerkenraadslid (zowel als lid, voorzitter en als secretaris), als kerkelijk onderhandelaar met de overheid, en deed hij ook het werk van koster, archivaris en liturg. Zo gaf hij gedurende meerdere decennia een liturgische kerkelijke kalender uit als praktische leidraad bij de voorbereiding van erediensten. En alsof dat allemaal nog niet genoeg was, kennen velen van ons hem al vele jaren als regelmatig en graag gezien (en gehoord) gastvoorganger in onze kerk.

Daarnaast was Frank ook meer dan dertig jaar actief als zeer gewaardeerd radiopastor bij de nationale omroep (BRT/VRT) voor de VPKB. Vervolgens was hij, sinds het laatste decennium, ook werkzaam als gevangenis-aalmoezenier in de centrale gevangenis te Leuven en ook als begeleider en verzorger van Bijbelse oecumenische gesprekskringen in verschillende Leuvense kerken.

Op woensdagmiddag 17 juni vond, in intieme familiekring, de dankdienst voor zijn leven plaats, in Aula Eikenveld van Begrafenissen Pues te Herent.

De bijbeltekst die tijdens dat afscheid centraal stond was uit het Marcus-evangelie 4:35 en werd ons aangereikt door zijn echtgenoot Rudy

"Aan het eind van de dag, toen het avond was geworden, zei Jezus tegen hen: "Laten wij oversteken naar de overkant." (Marc.4: 35)

Wij betuigen Rudi en heel zijn familie ons innige medeleven, en wensen hen goede moed vanuit de blijde boodschap dat deze wereld, vol storm en ontij, met Jezus als "stuurman", op weg is "naar de overkant", de nieuwe aarde van het volle leven voor Gods aangezicht.

Dan lees ik nu een gedicht van Hanna Lam voor:

De mensen van voorbij
wij noemen ze hier samen
De mensen van voorbij
wij noemen ze bij namen.
Zo vlinderen zij binnen
in woorden en in zinnen
en zijn wij even bij elkaar
aan 't einde van het jaar.

De mensen van voorbij
zij blijven met ons leven.
De mensen van voorbij
ze zijn met ons verweven
in liefde, in verhalen,
die wij zo graag herhalen
in bloemengeuren, in een lied
dat opklinkt uit verdriet.

De mensen van voorbij
zij worden niet vergeten.
De mensen van voorbij
zijn in een ander weten.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Bij God mogen ze wonen,
daar waar geen pijn kan komen.
De mensen van voorbij
zijn in het licht, zijn vrij.

Lied: Loof de koning, heel mijn wezen (NLB NLB 103c: 1, 2, 4)

https://www.youtube.com/watch?v=_oDEq-WVR8I

1. Loof de koning, heel mijn wezen,
gij bestaat in zijn geduld,
want uw leven is genezen
en vergeven is uw schuld.
Loof de koning, loof de koning
tot gij Hem ontmoeten zult

2. Ja, Hij spaart ons en Hij redt ons,
Hij kent onze broze kracht.
Hij bewaart ons, Hij ontzet ons
van de boze en zijn macht.
Loof uw Heiland, loof uw Heiland,
die het licht is in de nacht.

4. Snel vergaan de mensenkinderen
als de bloemen op het veld.
God alleen is onverminderd
Steeds dezelfde sterke held!
Loof de Heer van dood en leven,
Hem die onze dagen telt.

Tekst: Henry Francis Lyte
Vertaling: Willem Barnard
Melodie: John Goss

Dank- en voorbeden/Stil gebed/Onze Vader

Heer, onze God,
wij danken U voor uw trouw.
Dat Gij ons niet loslaat, wat er ook gebeurt.
Dat Gij ons perspectief biedt en houvast
ook als alles om ons heen onder druk komt te staan.
Dat Gij ons bij de hand houdt
juist als wij geconfronteerd worden met situaties
waar we machteloos tegenover staan.

Wij danken U voor uw zorg.
Dat Gij steeds weer de kant kiest van uw mensenkinderen
en ons uitnodigt om te leven in uw licht.
Daarom bidden wij U voor alles wat dreigt en angst aanjaagt,
alles wat erop lijkt te wijzen, dat het met de aarde slecht zal aflopen.

Er komt immers geen einde aan
de berichten over oorlogen en oorlogsdreiging.
Nauwelijks zwijgen de wapens in Nagorno-Karabagh,
of we horen nieuwe berichten over een gewapend conflict in Ethiopië
met tienduizenden vluchtelingen als gevolg.
Wanneer zullen mensen beseffen, dat geweld en terreur
geen oplossingen bieden voor de uitdagingen waar we voor staan?
Wijs ons wegen om er samen uit te komen en uw vrede te blijven dienen.

En steeds weer roert de natuur zich
in aardbevingen, stormen en uitbarstingen,
na de tyfoon Vamco op de Filipijnen
deze week nog de aardverschuiving op Java
en de storm Iota die Midden-Amerika teisterde.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Wees met de slachtoffers die huis en haard verloren
of die geliefden aan de dood moesten afstaan.
Wijs ons wegen om hen te helpen en te steunen
en leer ons om op een zorgvuldige manier
met uw schepping om te gaan.

En dan is er nog de pandemie
die alleen in België al
nog steeds dagelijks honderden dodelijke slachtoffers maakt.
Wees met allen die door corona of door andere ziekten getroffen worden,
zegen degenen die zich inzetten voor hun verzorging en genezing,
betoon uw nabijheid aan allen die door de maatregelen
hun inkomen of levenskwaliteit zien afbrokkelen.

Ontferm U over deze wereld, die in het teken staat van de dood.
Wees met allen, die in het afgelopen jaar een geliefde aan de dood moesten afstaan*
Wees met allen die moeten leven met een lege plek aan hun zijde.
Wees hun nabij met uw troost
en bemoedig hen met het geloof, dat uw liefde sterker is dan alle machten ter wereld,
zelfs sterker dan de dood.

Geef ons kracht in de overtuiging
dat we uiteindelijk niet onderweg zijn naar het einde,
naar de vernietiging van al het leven,
maar dat we mogen leven vanuit uw genade
die ons thuisbrengt in uw goedheid
en uitzien naar Uw Rijk van vrede en recht.

Gij, Koning der wereld,
PKN]

[Dienstboek

Schepper van hemel en aarde,
wij danken U voor uw waarachtige Getuige,
Jezus, uw Zoon.
Geef dat wij vasthouden
aan zijn betrouwbaar Woord
waardoor wij ons leven leren zien in uw licht,
en verlos deze wereld
van verdrukking en verdriet,
vandaag en alle dagen van ons leven,
tot in de vreugde van uw eeuwigheid.

In de stilte leggen we voor U neer, dat wat een ander niet voor ons kan zeggen...

Zo bidden we U, Heer onze God, in de naam van uw Zoon, Jezus Christus, onze Heiland,
Die ons met deze woorden tot U heeft leren bidden:

Onze Vader, die in de hemelen zijt,
Uw Naam worde geheiligd; Uw Koninkrijk kome;
Uw Wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood;
en vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren;
en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen.

Verenigde Protestantse Kerk Leuven – Meditatie 22/11

Slotlied: Zolang wij ademen (NLB 657:1,3,4)

1. Zolang wij ademen
schept Gij in ons de kracht
om zingend te vertellen
waartoe wij zijn gedacht:
elkaar zijn wij gegeven
tot kleur en samenklank.
De lofzang om het leven
geeft stem aan onze dank.

4. Ons lied wordt steeds gedragen
door vleugels van de hoop.
Het stijgt de angst te boven
om leven dat verloopt.
Het zingt van vergezichten,
het ademt van uw Geest.
In ons gezang mag lichten
het komend bruiloftsfeest.

3. Het donker kan verbleken
door psalmen in de nacht
De muren kunnen vallen:
zing dan uit alle macht!
God, laat het nooit ontbreken
aan hemelhoog gezang,
waarvan de wijs ons tekent
dit lieve leven lang.

Tekst: Sytze de Vries
Melodie: Wales 1865

Zegen

Gaat dan allen op weg, in deze wereld, dragende de zegen van God, de EEUWIGE

DE EEUWIGE

ZEGENT U EN BEHOEDT U

DE EEUWIGE

DOET ZIJN AANGEZICHT OVER U LICHTEN EN IS U GENADIG

DE EEUWIGE

VERHEFT ZIJN AANGEZICHT OVER U EN GEEFT U VREDE.

Amen

